

Гростраф — твоят ефеският, който, като искаше, по подобие на Са-
востата си да стане бесчестен с намерение ^{изказан} разрушението, поднася
грамота на Диана в Ефес, един от седемте гуде на ^{са възвръщането} ~~св. гуде~~
през цялата нощ, когато се роди Александър (356 г. преди Р. З.). Ефески-
ят издала и един закон, който заповядва, ходът ефески
сина, да се произнася името на Гростраф: това е най-голямото
свобода да му се осигури бесчестие. Оти Гростраф това име е мина-
ло в всичките дъни да да характеризира оми, които извършват
и кой гудевицата акто да сфага намерения. И в един от
мисл от Арноста: Мислението може да ^{подбуди} ~~направи~~ с една
сина като ^{като} ~~го~~ Гростраф и ^{като} ~~са~~ Гростраф, които в измислен
колку монументи и колко свещи са свидетелствуват
тази истина: Гростраф, който рече, че нехай да накара дру-
мът да прикажат да него е викала голям да ~~не~~ не не
ефеският храм, ако Гростраф среще да да го погуби